

ХОРХЕ БУКАЙ

ТЪГАТА И ЯРОСТТА

Превод от испански: Ева Тофтисова, 2009

chitanka.info

На Ана-Мария Бово

В едно омагьосано царство, до което хората никога не стигат, а може и да минават постоянно през него, без да знаят...

В едно вълшебно царство, в което неосезаемите неща стават конкретни...

Имало някога... едно чудно езеро.

В прозрачните и чисти води на езерото плували риби във всички цветове на дъгата и се отразявали всички нюанси на зеленото...

До тази вълшебна и прозрачна лагуна стигнали Тъгата и Яростта, за да се изкъпят заедно.

Двете съблекли роклите си и влезли голи във водата.

Яростта, която бързала (Яростта винаги бърза), се изкъпала на бърза ръка — и тя не знаела защо бърза толкова — и още по-бързо излязла от водата...

Но Яростта е сляпа или поне не различава ясно действителността. И така, гола и припряна, излязла от водата и облякла първата рокля, която намерила...

Не забелязала, че роклята не била нейната, а на Тъгата...

И така, облечена като Тъгата, Яростта си тръгнала.

Много спокойна и невъзмутима, както винаги склонна да остане на мястото, на което се намира, Тъгата приключила с къпането си и без въобще да бърза — или по-точно, без да съзнава, че времето минава, — излязла от езерото бавно и лениво.

На брега установила, че дрехите ѝ ги няма.

Както всички знаем, ако има нещо, което Тъгата да не обича, то е собствената ѝ голота. Така че облякла единствената дреха, която намерила край езерото и която принадлежала на Яростта.

Разказват, че оттогава нататък ние, хората, често срещаме Яростта — сляпа, жестока, страховита и ядосана. Но ако си дадем време да се вгледаме по- внимателно, разбираме, че Яростта, която виждаме, е само маска и под дрехата ѝ всъщност се крие Тъгата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.